

KAINA:

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE

metams 11 r., 9 mėnesiams
8 r. 40 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:

Petite skelb. (4 skiltys prie
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

1

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
15 k.—Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
6 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. balandžio 5 d.

N° 25 (154).

1917 m. LAISVĖS PASKOLA

leidžiama 1917 metų kovo 17 dienos
LAIKINOSIOS VYRIAUSYBĖS nutarimu.

Paskolos obligacijos leidžiamos 50, 100, 500, 1.000, 10.000 ir 25.000 rub. vertybės ir
duoda per metus 5%, mokamų du kartu per metus — kovo 16 d. ir rugsėjo 16 d.

Sios paskolos obligacijos yra leidžiamos 54 metams ir išmokamos pažymėtąja kaina per 49 metus tiražais, daro-
mais kasmet po vieną kartą, 1922 metais pradedant.

Obligacijų duodamas pelnas visuomet yra laisvas nuo pelno mokesnių, mokamų už pinigų kapitalus.

Lig 1927 metų kovo 16 dienos nebus pradėtas pirm laiko paskolos naikinimas nei padidintais tiražais, nei konver-
sija, nei išpirkimu.

Sios paskolos obligacijas Valstybės Bankos Kontoros ir Skyriai, Valstybės Taupomosios kasos ir Išdo Kasos ima
veltui paprastu būdu saugoti arba ir valdyti (kur tat galima), lig 1918 metų birželio 1 dienos neimant gerbinių mokesnių.

Paskolos obligacijos bus imamos išdo uždu tikraja kaina, gi apsaugoti gautiems pradžios pinigams ir paskoloms
už apsiimtus išdo sutaisymus ir pristatymus, apsaugoti ratomis paskirstytam akcizui, taip pat multinių mokesniams — kai-
nomis, finansų ministerio skiriamomis.

Šiai paskolai pažadus pasirašyti ims nuo šių metų balandžio 6 dienos lig birželio 1 dienos įimtina:

Valstybės Bankos Kontoros ir Skyriai,
Valstybės Taupomosios Kasos,
(Nuolatinės, karo laukų ir tvirtumų) Išdo Kasos,
Miesto visuomenės bankos,
Savitarpinio kredito draugijos,
Smulkiojo kredito įstaigos,
Miestų ir Žemietybų Valdybos, Notarų Kontoros, sąjungos
ir organizacijos, apie kurias bus paskelbta vietose skyrium,
Šių privatinų komercijos bankų Valdybos ir jų Skyriai:
Volgos-Kamos Komercijos Banka,
Petrapilio Tarptautinė Komercijos Banka,
Rusų Užsienių Prekybos Banka,
Petrapilio Diskontuojamoji ir Skolinamoji Banka.
Rusų Azijos Banka,
Azovo Dono Komercijos Banka,
Rusų Prekybos Pramonės Banka,
Sibiro Prekybos Banka,
Petrapilio privatinė Komercijos Banka,
Rusų Prancūzų Komercijos Banka,
Petrapilio Prekybos Banka,
Rusų Anglų Banka,
Sąjungos Banka,
Petrapilio Banka,
Rytų Banka,
Rusų Olandų Banka,
Rusų Komercijos Banka,
Rygos Komercijos Banka,
Varšuvos Komercijos Banka,
Aukso Pramonės Banka,
Niderlandų rusų prekybos Banka,
Kaukazo Banka,
Maskvos Prekių Banka,
Maskvos Pramonės Banka (buvusioji I. V. Junkerio ir K-o),
Maskvos Banka,
Jungtinė Banka,
Maskvos Prekybos Banka,

Maskvos Privatinė Komercijos Banka,
Maskvos Diskonto Banka,
Maskvos Liaudies Banka,
Baku Prekių Banka, Baku,
Buzuluko Prekių Banka, Buzulukas,
Vilniaus Privatinė Komercijos Banka, Gomelis,
Voronežo Komercijos Banka, Voronežas,
Kievo Prekybos Paskolos-Pramonės Banka, Kievai,
Kievo Privatinė Komercijos Banka, Kievai,
Kazanės Prekių Banka, Kazanė,
Nižnio Novgorodo Prekių Banka, Nižnis Novgorodas,
Odesos Prekių Banka, Odesa,
Permės Prekių Banka, Permė,
Tautinė Akcijonierių Banka, Helsinkiai,
Rygos Biržos Banka, Ryga,
Rygos Miesto Diskonto Banka, Ryga,
Dono Rostovo Prekių Banka, Dono Rostovas,
Samaros Prekių Banka, Samara,
Smolensko Prekių Banka, Smolenskas,
Šiaurės Kaukazo Komercijos Banka, Armaviras,
Tifliso Prekių Banka, Tiflisas,
Caricino Prekių Banka, Caricinas,
Jurjevo Banka, Jurjevas,
Petrapilio Savitarpinio Kredito Draugija, Petrapilis, ir Banki-
ninkų Namai bei Kontoros:
Br. Džamgarovų Petrapilyje ir Maskvoje,
G. Volkovo su Sūnumis Petrap. ir Maskvoje,
Z. E. Kronenblecho
Lampės ir K-o Petrapilyje,
Grubės, Nebos ir K-o
Bersono O. S.
Aškenazio M. Odesoje,
R. Loušino ir K-o
O. Čaiso,
G. Seeljo ir K-o Revelyje,
N. V. Švarco, Smolenske.

Pasirašomoji kaina skiriama 85%, priskaitant einamuosius procentus nuo š. m. kovo 16 d. lig įmokėjimo dienos.

Paskolai įmokėti galima duoti Valstybės Išdo Kasos trumpojo laiko 5% obligacijos, nuskaičius 5% metinių.

Naujosios paskolos obligacijos, kaip jau pasirašant, taip ir paskiau, Valstybės Bankos įstaigose ir Išdo Kasose, kuriose
yra įvestos skolinamosios operacijos, gali būti imamos iš jų laikytojų uždu palengvintais metiniais 5³/₄% lig 1918 metų bir-
želio 1 d., atleidžiant Valstybės rinkliavos mokesnį, nustatytą specialiosioms einamosioms sąskaitoms, ir vekselių rinkliavą
už laikinąsias paskolas. Rašantis skolon, jos didumas nustatytas 75% nominalinės sumos.

Petrapilis, balandžio 9 d.

Reikia tiesumo ir aiškumo.

Ne kartą jau buvo rašyta ir sakyta, kad mūsų tautos likimas nemaža pareis nuo mūsų pačių. Turim rūpintis, kad viskas būtų padaryta, kiek Lietuvos ateitis pareina nuo mūsų. Pirmą pirmiausia turim aiškiai pasakyti ir patys sau ir svetimtaučiams, ko mes norim. Lig šiol to aiškumo maža terodyta. Prieš revoliuciją mes viešai ir negalėjome sakyti, ko norime, nes būtume buvę nubausti vien dėl norų, kad ir nieko nedarydami jiems įvykdinti. Dabar kaip tik galime tai ir daryti. Dar prieš revoliuciją įsikūrusi Tautos Taryba kaip tik stengiasi visų Lietuvos srovių vardu skelbti, kokios ateities ji Lietuvai nori. Tik, deja, lig šiol reikalingo aiškumo nei pačio mūsų visuomenėje, nei pas svetimtaučius nematom. Štai lietuvių delegatas, sveikinęs metropolitą Šeptickį, pasakęs, kad lietuviai nenorį turėti karaliaus iš Hohencollernų giminės, o geidžia prisidėti prie rusų respublikos, turėdami sau autonomiją (Den № 13, kovo 19). Rusų laikraštis, iš kurio žinia ėmė, nesako, kas buvęs delegatas. Bet mums keista, kad jis tokius dalykus lietuvių vardu drįso kalbėti. Juk Tautos Taryba paskelbė, kad lietuviai nori Lietuvos visai savitos, nori turėti savo valstybę, o ne būti dalis svetimos. Jei delegatas to nesakė, o įdėjo rusų laikraštis, tai delegatui reikėjo protestuoti. Skaitydama panašią žinią rusų visuomenė iš tikro manys, kad lietuviai troškimai toli neina, kad lietuviams visai užtenka autonomijos.

Del panašių nesusipratimų yra gal kaltės ir Tautos Tarybos. Tame pačiame numeryje, kuriamė idėtas Šeptickio pasveikinimas, randame sutrauktus Tarybos nutarimus. Jie taip išdėstyti, kad paties svarbiausiojo punkto apie Lietuvos valstybę visai nėra. Iš sakinio, kad Lietuva turi būti išskirta į administravimo vienatę kiekvienas supras, kad reikalaujama šios tokios savivaldybės. Tiesa, ten kalbama apie Kuriamąjį Lietuvos Seimą, bet tai dar nereikia savitumo. Juk ir Vilniaus 1905 m. Seimas, reikalaujamas autonomijos, kalbėjo apie kuriamąjį Seimą. Pasakymas, kad šisai seimas nustatys santykius su kaimynėmis tautomis, kaip tik klaidina. Vargiai kas supras, kad čia kalbama apie Lietuvos valstybę. Juk augščiau buvo minėtos tautos—lenkų, žydų, gudų,—iš kurių kol kas tik viena teturi savo valstybę—rusai. Toksai neaiškumas dabarnykščiu metu gali pakenkti labai daug. Mūsų laikraštyje buvo jau rašyta, kad Lietuvos padėjimas nesiskiria nuo Lenkijos. Bet ji žymiai skiriasi nuo kitų Rusijos tautų padėjimo. Aš tuo tarpu neminiu to, kad Lietuva amžiais buvo savita valstybė. Dabarties momentu kur kas svarbiau, kad ji užimta veik visa vokiečių. Lietuvos klausimas, lygiai kaip Lenkijos, tarptautinis. Kitų tautų, gyvenančių Rusijoje, klausimas—Rusijos vidaus dalykas. Panašumas Lenkijos su Lietuvos padėjimu eina ir toliau; viena ir kita buvo ne vienos valstybės valdžioje.

Perėitą kartą aš rašiau, kaip nenoromis laikinoji vyriausybė imasi tautų klausimo. Vis dėlto ji buvo priversta tarti galutinąjį žodį lenkų klausimu, nelaukiant kuriamojo susirinkimo. Del tos pačios priežasties ji turėtų apskelbti panašų atsisaukimą ir lietuvių. Klintis tēr vienintelė—mus maža žino. Bet kada ir kas mus žinos, jei mes tylėsime! Lenkai juk netylėjo. Jie senai jau sakė reikalauja savitumo.—Jei Tautos Taryba nori būti tikrai tautos organas, o ne žaislas, ji turi atlikti šį darbą kuogreičiausia. Ji turi pirmą pirmiausia prašyti darbininkų bei kareivių atstovų tokio pat žodžio lietuvių, kaip kad jie tarė ir lenkus, o paskui rūpintis ir iš vyriausybės gauti tokių pat viešus priežadus, kaip kad lenkai gavo.

A. Valdemaras.

Lietuviai ir laisvė.

I.

Laikinajai Lietuvos Autonominei Valdžiai.

Dabartinėmis politikos sąlygomis galima pastebėti, kad Lietuvos laisvė ne už kalnų, bet labai greitai turės įvykti. Lietuviai turės imti Lietuvos valdymą į savo rankas, bet ar bus jie prie to prisirengę, laiku nesuorganizuavę savo inteligentijos, kuri turėtų užimti senosios valdžios vietas.

Prispaudimo ir nupuolimo metu iš lietuvių kilusi inteligentija išsižadėdavo savo tautos, stiprindama kitas tautas savo protu, profesija, išsilavinimu. Paskiau, prasidėjus tautiniam ir kultūriniam Lietuvos atbudimui ir kilimui, atsirado ir tikros lietuvių inteligentijos, nors ji vis dar nedidelė, palyginti su kitomis jau subrendusiomis tautomis. Užtat ji turi būti branginama toji inteligentija, kurios vargu užteks užimti visoms Lietuvos valdymo ir kultūros gyvenimo vietoms.

Tikėdamies, kad mūsų inteligentija norės Tėvynei patarnauti, turime plačiai įkviešti perspaudą ir žodžiu. Rinkime apie ją žinių, darydami abiejų lyčių inteligentų sąrašus, kuriuose būtų parodytos jų pavardės, mokslo cenzas, profesija, kilmė, amžius, dabartiniai ir būsimieji adresai, idant, reikalui atėjus, galima būtų jais pasinaudoti.

Tikėdamas, kad tas sumanymas bus pripažintas naudingu, tikiuosi, jog iš dabartinės laikinės Lietuvos Valdžios sulauksime baigtinai nustatyto plano ir blankų registracijai. Regis, atskiri kiekvienam žmogui blankai būtų parankiau už surašytus krūvoje. Tikiuos gausias atsakymą.

Mečislovas Davaina-Silvestravičius.
1917 m. kovo 27 d.

Tambovas.

II.

Laikinajai Lietuvos Autonominei Valdžiai.

Skaitydami laikraščiuose apie Lietuvos autonomijos (savastovybės) klausimą, randame daugiausia kalbama apie atskyrimą trijų gubernijų: Vilniaus, Kauno ir Suvalkų. Užmirštama Lietuva už tų trijų gubernijų sienų.

Nekalbant apie Mažąją (Prūsų) Lietuvą, nurodomė:

1) *Palangą*, dar XIX amžiaus pradžioje atimtą iš Žemaičių ir prikergtą prie Kuršo. Anuo metu viešpatavusi Kurše vokiečių administracija, ypač pašte, panorėjo, kad Kuršas susisiektų su Prusais, o čia skersai kelio stovėjo Žemaičių Palanga. Didelės įtakos tada turint vokiečiams Petrapilyje, nesunku buvo vienintelę Didžiosios Lietuvos vietą, kuri keliolikos varstų plotu siekė jūrą, atimti iš Žemaičių ir prikergti prie Kuršo, atstumus tokiu būdu Didžiąją Lietuvą visiškai nuo Baltijos jūros. Dabar metas būtų tą vienintelę pajūrio vietą, kitados uostą, atgriebti atgal.

2) *Žemgalius*. Tas kraštas kairiajame Dauguvos upės krante, prasidėdamas dabar Kurše, Lukšės apskrityje, eina net į rytus nuo Dvinsko. Jis yra žemgalių apgyventas. Tai lietuvių šaka, kuri susisiečia savo sienomis su Letgaliais, latvių šaka, gyvenančia Vidbodės (Vitebsko—Red.) gubernijoje dešiniajame Dauguvos krante. Reiktų tai atminti.

3) *Gardino gubernija*. Jos šiaurės dalyje, pagal Vilniaus gubernijos, pradedant nuo Druskininkų ties Ratninių upe ir baigiant Zitela (Zdzięciol, Дятель), gyvena lietuviai, kuriais verta pasirūpinti priskirti prie Lietuvos, kad netektų Lenkams, kurie savinasi net Druskininkais.

Mečislovas Davaina-Silvestravičius.
1917 m. kovo 27 d.

Tambovas.

DVINSKAS.

Kovo 12, 19 ir 26 d. Dvinske buvo dideli lietuvių susirinkimai. Buvo kalbėta apie dabartinį politikos momentą ir lietuvių tautos siekinius. Nutarta

susiorganizuoti. Išrinktas 15 žmonių organizacinis komitetas.

Susirinkimai, apsvarstę Lietuvos padėjimą, nutarė įteikti Lietuvai Tautos Tarybai tokią rezoliuciją:

— Kadangi Lietuva geografijos, etnografijos, ekonomijos, kultūros žvilgsniais ir gyvomis lietuvių tautoje valstybės tradicijomis sudaro atskirą vienetą ir kadangi nuspresti savo likimą teturi teisės tik pati tauta—reikalaujame Lietuvai savistovios valstybės demokratiniams pamatais ir plačiomis visiems Lietuvos gyventojams teisėmis.

Greta to Dvinsko lietuvių susirinkimas nutarė kreipties ir į Rusijos demokratiją, pasiūsdamas Darbininkų ir Kareivių atstovų Tarybai tokio turinio telegramą:

— Kovo 26 d. Dvinsko lietuvių—karo tremtinių ir vietinių—didelis susirinkimas siunčia širdingą pasveikinimą Darbininkų ir Kareivių atstovų Tarybai, kovojančiai už visų tautų laisvę ir teisę laisvai plėtoties, ir tikisi, kad Darb. ir Kareiv. Atstovų Taryba išstas savo žodį, jog Lietuvai Tautai reikia duoti savistovio valstybinio gyvenimo teisę.

Susirinkimo pirmininkas L. Burba.

Kariuomenės gydytojų ir Kariuomenės Medicinos Akademijos Studentų Draugijos „Fraternitas Lithuanica“ kovo 30 dieną svarstė dabartinius didelės svarbos atsitikimus ir priėmė tokią rezoliuciją:

Kariuomenės gydytojų ir Kariuomenės Medicinos Akademijos Studentų Draugija „Fraternitas Lithuanica“ manydama, kad susidarius dabartinėmis politikos aplinkybėmis, reikalingas greitas ir energingas veikimas, koncentravimas mūsų tautos pajėgų, kurios garantuotų tolimesnį Lietuvos likimą; manydama, kad tik remdames organizuota pajėga galime prieiti prie demokratinės Lietuvos respublikos, pripažįstame neatidėtiną darbą—organizuoti lietuvių legijonus.

Laikydami lietuvių legijonus tveriamosios laisvos Lietuvos tautinės armijos užmazga, manome, kad lietuvių legijonuose turėtų būti sukonzentruoti visi lietuviai kareiviai, tarnaujantieji įvairiose rusų armijos dalyse, lenkų pulkuose ir kitų Rusijos tautų kariuomenės organizacijose.

„Fraternitas Lithuanica“ iš anksto sveikina lietuvių legijonus ir siūlo Tautos Tarybai savo pajėgas agitavimui ir legijonų organizavimo darbu.

Sykiu tikisi, kad armijos ir laivyno kareiviai ir aficeriai atsilięps ir karštai pritarš šiam sumanymui.

Draugijos pirmininkas ir Studentų Sekcijos atstovas L. Janulionis.

Gydytojų Sekcijos įgaliotinis, jūrininkų gydytojas V. Nagevičius.

Draugijos sekretorius B. Matulionis.

P a s t a b a. Šią rezoliuciją balandžio 4 d. Lietuvai Tautos Tarybai paskaitė ir įteikė „Fraternitas Lithuanica“ pirmininkas L. Janulionis.

Per tą patį susirinkimą „F. L.“ nutarė netrukus suorganizuoti Petrapilyje didelį lietuvių kareivių mitingą, išblaškytų įvairiose Petrapilio garnizono ir jo apylinkių dalyse.

Letgalių Tautos Komitetas.

Lig laisvės metų letgalių inteligentijos tarpe viena dalis laikėsi tos nuomonės, jog letgaliams reikia susidėti su Baltijos latviais. Seniau, lig laisvės stojant tik ta letgalių dalis viešai tesirodė, Tuo krypsniuėjo ir tebeina jau senas letgalių laikraštis „Drīwa“, kurio ir kalba yra maž daug priartinta latvių kalbai. Ta letgalių dalis laiko letgalius latvių tautos dalimi ir nori juos suartinti. Kita letgalių inteligentijos dalis buvo visuomet priešinga dėtis su Baltijos latviais, bet pirmiau ji laikėsi pasyviai, viešai savo darbais nesirodė, nesitikėdama, kad prie senosios tvarkos toki maža tauta galėtų ką nors išgauti ir išgavus atsilaikyti.

Laisvės metui stojus, išnykus visiems varžymams ir naujai Rusijos vyriausybei paskelbus, jog ir visos tautos gali laisvai gyventi ir savo reikalais rūpintis, sukruto ir tie pasyvieji letgalių gaivalai, tie, kurie yra priešingi, kad letgaliams reikėtų dėtis su latviais. Kovo 15 d. iš tų letgalių ir susidarė Letgalių Tautos Komitetas (jo adresas toks: Petrapilis, Fontanka № 52, b. 15, Letgalių Tautos Komitetas—Летгольскій Народный Комитетъ). Prie jo yra susispietę ir remia jį didžiama letgalių liaudies ir darbininkų žemietybių, pas. inteligentų, kunigų ir kitų provincijos miestų organizacijų, kaip Maskvos, atstovų. Jo tikslas—sudaryti Letgalių autonomiją iš šių Vitebsko gubernijos apskrčių: Lūdžos (Ludino), Rėsnės (Riežicos), Daugpilio (Dvinsko) ir Alukstos apskrities Kuršo gub., kuriose bus iš viso apie 500.000 gyventojų letgalių.

Kovo 26 d. buvo didelis letgalių mitingas, kuriame buvo iškeltas ir nutartas Letgalių autonomijos klausimas. Kadangi ir pirmiau, ir dabar yra norinčių susidėti su latviais, tai kilo del to dalyko ginčų. Didelė dauguma buvo griežtai priešinga. Vienas žemietybių atstovas išsitarė del to klausimo, jog jeigu dėtis, tai jau dėtis su lietuviais, o ne su latviais, nes letgaliams su lietuviais, yra daugiau bendra, negu su latviais, Tuo klausimu kalbėjo ir daugiau žmonių. Buvo nurodyta, jog letgaliai ir lietuviai kartu tik nuo 1904 metų pradėjo viešą kultūros darbą, atgavus spaudą, kuri pirmiau buvo abejiems bendrai uždrausta; jog pati kultūra, būdas ir visos letgalių gyvenimas yra artimesnis lietuviams, negu latviams; jog tiek kultūros, tiek ekonomijos žvilgsniu lietuviai stovi maž daug tokiame pat laipsnyje, kaip ir letgalių ir todėl nėra ko bijoti, kad vieni galėtų smelkti kitus. Priešingų susidėjimui su lietuviais visai nebuvo. Tam tikros rezoliucijos mitingas nepriėmė, bet iškeltą klausimą ir paliko jį atviru, kad žmonės galėtų pagaltoti.

Letgalių Tautos Komiteto delegacija su pirmininku Kempišu buvo apsilankiusi pas ministrų pirmininką kun. Lvovą ir nupasakojo jam letgalių klausimą. Lvovas palankiai jį priėmė ir pažadėjo, jog Rusija dabar nė vienai tautai neklidys savistoviai darbuotis ir veikti, jog visuomet, kada bus sverstomi tautų klausimai, dalyvaujant tautų atstovams, bus kviečiami ir letgaliai. Delegacija nurodė Lvovui, kokių skirumų yra tarp letgalių, latvių, lietuvių ir kitų tautų, nurodė, jog letgalius savinasi tai latviai, tai lenkai, tai pagaliaus gudai. Lvovas pasakė, jog dabar nė vienai tautai nebus leista skauti kitos tautos ir delto letgaliai gali būti ramūs.

Letgaliai nutarė organizuoti savo batalijonus, išėmus savo žmones iš latvių ir lenkų batalijonų ir rusų armijos.

— mis.

Nauja imigracijos teisė Amerikoje.

Jau nuo dvidešimties metų Amerikojeėjo agitacija sumažinti imigraciją. Labiausiai nepageidaujami amerikiečiams rodėsi ateiviai iš Rusijos, Lenkijos, Lietuvos, Austrijos ir Italijos, nes mažiausia apšviesti. Prieš ateivius iš Anglijos, Vokios ir Skandinavijos Amerikos politikai nesispyrė, nes tai vis germanų rasės.

Kad nepageidaujamuosius gaivalus siek tiek išsijojus, kaip sakiau, jau prieš dvidešimt metų buvo sumanytas bill'ius neįsileisti į Ameriką analfabetų, bent nemo-kančių skaityti. Keletą kartų šis bill'ius jau buvo perėjęs per atstovų rūmus ir senatą, bet trys paskutiniai prezidentai jį vis atmesdavo. Buvo atmetęs, arba bent žadėjęs atvesti jį ir dabartinis prezidentas Vilsonas. Bet paskutiniu kartu šis bill'ius naujai įneštas, perėjo per abudu valstybės rūmu daugiau kaip dviem trečdaliais balsų ir tokiu būdu Amerikos įstatymais, jis tapo teise nežiūrint prezidento.

Ši nauja Amerikos imigracijos teisė įveda imigrantams proto išsilavinimo egzaminus ir skelbia, kad „visi ateiviai vyresni kaip 16 metų, kurie turi akis, o nemo-ka anglų kalba arba bent kokia kita kalba (skaitant hebrajų ir žydų kalbas) skaityti, nebus į Ameriką įleidžiami“.

Kaip šis bill'ius, šie nauji Amerikos įstatymai, palies mus, lietuvius?

Apie 30—50 procentų Europos lietuvių, kaip vyrų taip ir moterų, nemoka skaityti;

Jie į Ameriką negalės eiti, nebus įleisti. Skaitymas skaitymui nelygus. Sila-
zivimą žodžių galima vadinti skaitymu
galima nevadinti. Čia daug pareis nuo
gamenatorių teisėjų. Daug pareis ir nuo
kiek toliaus imigracija apskritai bus
amerikai reikalinga. Kaip matyti iš laik-
raščių, tai Amerikoje apskritai yra smar-
kas judėjimas prieš didelį svetimų gai-
alų plūdimą į Ameriką. Per šį karą vo-
čiai nesolidaruoja su Amerikos politika
daro netvarką. Amerikiečiai bijosi, kad,
kai atsitikus, ir kiti gaivalai to nepada-
ty. Taigi tą pat dieną kada senato bute
rajo minėtasai bill'ius, analfabetų į Ame-
ką neįleisti, vienas senatorius tuoj įne-
antrą bill'į, suvaržyti Amerikos imigra-
ją taip, kad nebūtų įleidžiama daugiau
100,000 ateivių. Ar senatas ir atstovų rū-
nai tą antrą bill'į priims, ar ne, nežinia,
čia šiuo metu įneštas jis labai apibū-
dina dabartinį amerikiečių ūpą.

Amerikos lietuviai apie tą naująją tei-
ę, kad analfabetai į Ameriką nebūtų lei-
jami, mano visai; sako, išmokyti skai-
ti nesunku ir norintieji keliauti Amerikon
tys pirma išmoks skaityti, o paskui ke-
aus, arba, kaip dar kai kurie sako, nors
pasidūrėti, taigi iš žingeidumo. Tie iš iš-
žaviusių iš Amerikos, kurie nemoka skai-
ti, o nėra Amerikos piliečiais, atgal ne-
us priimami ir turės pasilikti Lietuvoje.

F.F.

Gardino gubernijos gyven- tojo balsas.

Viename „Russkoje Slovo“ nume-
je skaičiau, kad Vokija iš Kauno,
Vilniaus, Suvalkų ir Kuršo gub. suda-
susi Lietuvą ir apskelbusi ją nepriklau-
dama. Paskui kitame numeryje skaičiau,
kad mūsų Laikinoji Vyriausybė pasiū-
musi parinkti kandidatus Lietuvai val-
dyti, Lietuvai, sudėtai iš Kauno, Vil-
niaus ir Suvalkų gub. Aš neminėsiu
jų politinės Lietuvos gubernijų, bet
kalbėsiu apie Gardino gub., kuri
man, joje gimusiam, labai rūpi.

Kad Vokija apie ją nieko nemini,
tai suprantama: ji, kaip kiekvienas
prekininkas, palieka dalį prekių paro-
ai pirkejamis pavilioti, bet kodėl mūsų
vyriausybė ne žodžio apie ją nesako,
tai jau nebesuprantama. Nejaugi
laik. Vyriausybė Gardino guberniją
laiko „Rusų tautos lopšiu“? O gal ši-
oji vyriausybė lietuviais nori padidinti
lenkų sienas?

Tiesa, kad Gardino gub. lietuvių,
nebekalbantių lietuviškai, mažą bepalio-
to, o kiti spaudžiami ir įkalbami turė-
pamiršti visa lietuviška ir dėtis len-
kais. Aš irgi esu nutautęs, bet savo
irdimi ir siela visados buvau lietuvis.
Duk ten saujelė žmonių teatsiras,
kurios kažin kas traukia į lenkus.

Negaliu išreikšti to, ką jaučiu, bet
sitikinėsu, kad Tamsta, būdamas
lietuvių tautos atstovas, neatstumsi to-
čioje svarbioje valandėlėje nelaimingų
paklydusių Nemuno stūnų ir padėsi
jems susijungti su savo broliais.

Juk lenkai sakosi, kad Lietuvoje
ne ateiviai esą, o žemė šita esanti
„kraujų ir prakaitu“ iškariauta, tai
manau aš dabar, kad visa, kas išplėsta,
turi būti sugrąžinta savininkams.

Redakcijos prierašas. Ši laišką, ra-
ytą rusų kalba, gavo M. Yčas iš vie-
nos gardiniečio, kurio parašas neįskai-
domas. Kadangi jis liečia svarbų ir opų
Lietuvos didumo klausimą, tai ir spauz-
diname jį, kad visuomenė apie jį — tą
klausimą — pagalvotų.

Farmaceutų ir žmonių sveikatos reikalas.

L. B. jau išspaudinta keli draugų
farmaceutų straipsniai apie farmaceutų
reikalus, kur karštai kviečiama orga-
nizuotis ir rengtis grįžti į Lietuvą.
Stebiuosi, kad iki šiol į tą kvietimą
neveik niekas neatsiliepia. Ak yra tar-
be lietuvių farmaceutų pora farmacijos
magistrų ir daugelis provizorių, nemaža
prityrusių. Jiems, regis, ir reikėtų tarti
šiam reikalui savo rimtas žodis.

Nejaugi ir šiuo svarbiu momentu,
kuomet laisva Lietuva bus taip reika-
linga savų žmonių inteligentų, jų jaus-
mai pasilieka šalti?

Pritardamas pilnai draugų sumany-
mams organizuotis, pasižadu įstoti dal-
lininku (pajininku), jeigu susidarytų
farmaceutų bendrovė.

Drauge norėčiau pastatyti kiek pla-
čiau klausimą žmonių sveikatos reikalo
Lietuvoje po karo, nes vaistinių ir vai-
stininkų padėjimas pareis ant to, kaip
bus pastatytas tas reikalas. Man regis,
žmonių sveikatos reikalas turėtų mums
rūpėti nemažiau, kaip žmonių švietimo
reikalas, o vienok apie tatau mūsų spau-
doje visiškai nesitariama. Tiesa, mūsų
gydytojai, kurie čia turėtų visų pirma
tarti žodį, yra daugiausia karo lauke ir
apteke darbu ligoninėse. Bet ir visi
kiti mūsų veikėjai turėtų šito reikalo
nepamiršti. Ak po karo galima laukti
mūsų tėvynėje visokių epidemijų. Ne
be to, kad neparsigabentumėm iš Ru-
sijos ir Venerinių ligų. Delto gal būtų
metas jau dabar mums pasitarti ir pa-
galvoti, kaip geriau pastačius žmonių
sveikatos reikalas, kad išlikę gyvi po
tos baisiausios karo audros ir pagrižę
į Lietuvą tėvynę nepatektumėm į gilti-
nės nagus, būdami visiškai neapsi-
ginklavę!

A. K-ris.

Iš Amerikos.

(Nuo specialio korespondento).

Amerikos lietuviuose gyviausias nu-
dien klausimas vėl srovių „vienybės“
klausimas. Perėjus „Lietuvių Dienai“
kilo klausimas, kas daryti su Centr.
Amer. Lietuvių Komitetu, kuris, kaip
žinoma, susideda iš 6 tautininkų ir 6
katalikų. Tautininkų laikraščiai — „Vi-
enybė Liet.“, „Ateitis“, „Lietuva“ tuojau
pasisakė stovį už Centro Komiteto pa-
laikymą ir toliau o katalikų organai —
„Draugas“ pasisakė už palaikymą Centr.
Komit., tik stiprai reorganizuoto su
aiškia katalikų srovės narių persvira
Komitete, o „Darbininkas“ išspradžios
pasisakęs panašiai kaip „Draugas“, to-
liau padavė visai naują sumanymą —
būtent, kad Centro Komitetas paliautų
gyvavęs, o naują C. K-tą turėtų suda-
ryti Amer. Lietuvių Taryba, papildyta
tautininkų ir socialistų atstovais. Vie-
name „Dar-ko“ num. tokia nuomonė
išreikšta dargi ultimatumo forma tauti-
ninkams ir socialistams.

„Jei, sako kun. Kemešio organas,
tautininkai ir socialistai nenorės siūsti
savo atstovų į Amer. Lietuvių Tarybą,
tai jie bus vienybės ardytojai, parodys,
jog savo srovinę politiką stato augščiau
už Lietuvos gerovę“.

Šia kun. Kemešio agitacija labai
pasipiktinę visi tautininkai ir progresy-
vesnieji katalikai. Tai aiškus lietu-
vių vienybės ardyimas Amerikoje. Soci-
jalistai gi nė nepuola labai svarstyti
tariamą „vienybės klausimą“ — jie sa-
vo laikraščiuose daugiau šneka apie
klasių kovą, ieško paskutiniuose Euro-
pos valstybių gyvenimo atsitikimuose
paramos savo teorijai ir apie Lietuvos
laisvę labai mažą beužsimena. Prispau-
stųjų tautų Konferencijoje Washingtono
gruodžio 10 ir 12 d. apie Lietuvius
laikė pranešimą p. Marė Jurgelionienė.
Ką ji pranešė ir kas iš tos konferen-
cijos išėjo pranešiu vėliaus.

M. Š-eius.

**Į Lietuvių Tautos Tarybą visais
reikalais kreipkitės šiuo adresu:
Petrapilis, Baskovo g-lė № 34, b. 1,
tel. 484—04.**

Kanceliarija atdara kasdien, be
šventadienių, nuo 11 v. r. lig 4 v. dien.

Korespondencijos.

PETRAPILIS, GIRIOS PRIEMIESTIS.
Sėkmadienyje kovo 26 d. buvo čia
Lietuvių Mažaturčių savyt. paš. d-jos
skyriaus steigiamasis susirinkimas. Su-

sirinkime iš 57 narių dalyvavo 34 ir 3
centro valdybos nariai: sekretorius V.
Ruzgas, kasininkas N. Ruzgas ir Ta-
mošiūnas. Į skyriaus valdybą išrinkta
slaptu balsavimu: pirmininku — Laurė-
nas, pavadoju — L. Stockus, sekre-
torium — A. Juodka, kasininku —
Petruelis, valdybos nariais — Žukauskis
ir Matiukas, valdybos kandidatais —
Kandraška ir Blažiūnas. Į revizijos ko-
misiją išrinkta Umbras, Panevėžys ir
Kirstukas, reviz. komisijos kandidatais
— Žukauskaitė ir Kavoliūnas.

Nutarta: įvesti antsid. mokesnį, or-
ganizuoti vaidintojų būrelį, supažindinti
skyriaus narius ir visus Girios rajono
lietuvių sudabartinėmis lietuvių srovė-
mis, tam pakviesti visų srovių po vieną
žmogų, atidaryti Girios priemiestyje
lietuvių knygyną. Visi šitie nutarimai
įvykdyti pavesta valdybai.

Vėjas.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Vietoje nebuvo kovo 18 d. vaka-
ro Liaudies namuose bus balandžio
22 d. (Intimnyj teatr, Kriukovo Kana-
las 12.). Ten yra dvi salė. Dramos sa-
lėje bus vaidinama drama „Likimo
baismė“ ir komedija „Dėdė atva-
žiavo“. Koncerto salėje bus koncertas,
kuriame dalyvaus K. Petrauskas ir dar
5-6 Marijos operos artistai. Kurie jau
buvo nusipirkę bilietus kovo 18 d. gali
juos pakeisti Centro komitete (Bas-
kov 29.).

Pelnas skiriamas lietuvių imtinių
naudai.

Lietuvių mitingas. Balandžio 9 d.,
4 valandą dien. už Narvos vartų, Pe-
tergofojskoje šosė 56, Ušakovo mokyklos
salėje lietuviai taiso didelį mitingą.

Laikinoji Vyriausybė nusprendė pa-
naikinti policijos departamentą. Vietoj
jo bus įsteigtas prie Vidaus dalykų
ministerijos skyrius, kuris žiūrės Vi-
suomenės tvarkos ir valdys Visuome-
nės policiją. Panaikinus policijos depar-
tamentą, daug liks valstybei pinigų,
kurie be reikalo eidavo visokiems ne-
labūnams laikyti.

Balandžio 16 dieną 1 val. d. arti-
sto J. Vaičkaus trupa, Pollako kursų
salėje (Galernaja 33), vaidins, rodosi,
dar nevaidintą senosios vyriausybės
cenzūros uždraustą, 5 veiksmų dramą
„Dumblynė“. Po spektaklio bus šokama
ir žaidžiama tautiniai žaislai iki 6 val.
Per antraktus ir šokius grieš pučia-
mas orkestras.

„Is trupos.“

Kovo 29 d. prasidėjo darbininkų ir
kareivių tarybų įgaliotinių suvažiavi-
mas. Suvažiavo 82 miestų įgaliotiniai.
Be to, atvažiavo dar įgaliotiniai
nuo atskirų komitetų ir 11 nuo kazokų
kariuomenės. Susirinkimą atidarė N.
Čheidzė.

Laikinoji vyriausybė vyriausiuoju
visos rusų kariuomenės vadu paskyrė
generolą Aleksejevą.

Paskyrus Aleksejevą kariuomenės
vadu, rusų kariuomenėje įvyko daug
permainų. Daugumos atskirų kariuo-
menės dalių vadai užmainyti naujais.

IVAIRIOS.

**Charkovas. Nauja moksleivių šelpia-
moji draugija.** 18-III-17 įvyko steigia-
masis Charkovo Augštųjų mokyklų
moksleiviams šelpti „Vyties“ draugijos
susirinkimas. Valdybon išrinkti: P. Ka-
valiauskis, J. Grubliauskis, studentai:
J. Vileišis, J. Pukelevičius, D. Micūta.
Revizijos komisijon: J. Miklaševičius,
stud. Bridžius, stud. K. Avizienis.
Draugijos tikslas — palengvinti sunkų
moksleivių medžiaginį padėjimą, tei-
kiant jiems paskolos be procentų, ir
suvienyti vietas lietuvių bendram
darbui.

Laikinas „Vyties“ adresas: Mirgo-
rodskaja 25.
Stud. D. Micūta.

Ukrainiečių jaunuomenės rezoliucija.
Kievo ukrainiečių jaunuomenė vi-
suotiniame susirinkime priėmė tokią
rezoliuciją:

„Visi ukrainiečių pulkai, kurie yra
Ukrainos žemėje, turi būti taisomi tik
iš ukrainiečių aficerių ir kareivių, bet
ne mėtomi po visą Rusiją. Ukrainie-
čiai, baigę karo mokyklas, turi pasi-
likti savo žemėje ir savo pulkuose.
Jaunuomenė leisti tik tas į karo mo-
kyklas, kurios Ukrainos žemėje yra.
Kareivius, esančius ne ukrainiečių pul-
kuose, siūsti į savo pulkus arba bent
išskirti į atskirus batalijonus.“

Šita rezoliucija nuspresta įteikti
Ukrainos karo tarybai, Kievo garnizono
kareivių tarybai, Petrapilio rajono dar-
bininkų tarybai ir karo ministeriui.

Traukinio nelaimė. Ties Kriviandino
stotimi, Kazanės geležinkelio, žmonių
važiuojamas traukinys užbėgo ant pre-
kių traukinio. Užmušta 50 žmonių, su-
žeista 64, iš jų 30 labai sunkiai.

SVETUR.

Argentinos ir Urugvajio respublikų
vyriausybės pranešė, kad jos laiky-
siančios stipro neutraliteto kare Jun-
gtinių Valsčių su vokiečiais.

Rio de Žaneiro ministerių taryba
nusprendė pertraukti diplomatijos ry-
šius su Vokija.

Vilsonas oficialiai ketinas paskelbti,
kad Amerika viena be sąjungininkų
sutarties nesitaikinsianti su Vokija, nors
Vokija ir atsisakytų nuo jurių bloka-
dos.

Vokioje duonos porcija sumažinta
iki 50 gramų (1/10 svaro). Mėsos padi-
dinta iki pusės svaro savaitėje, bulvių
5 svarais savaitėje. „Vorwärts“ sako,
kad ši norma toli gražu nesumažin-
sianti bado.

KARAS.

Jau senai eina žinių, kad vokiečiai
rengia rusų šone didesnes operacijas.
Rygos ir Dvinsko šonan vežą kariuo-
menę, didžiausias armotas, žodžiu visa,
ką tik gali. Revoliucija, žinoma, ne
juokais sukrėtė Rusus, vokiečiai gi
pasiskubino tuos pasinaudoti, kad pra-
laužus rusų linijas, įsiveržus valstybės
gilumun ir privertus rusus taikintis.
Bet pavasario laikas neleidžia didelių
mūšių, galime laukti didesnio judėjimo
tik pradžiuvus keliams. Taigi, rodos,
vokiečių viltis pasinaudoti rusų revo-
liucija paliks iliuziją. Kaip matome, re-
voliucija praėjo labai gerai, ir laukiama
iš jos dar geresnių vaisių. Visur ra-
mybė ir kuogeriausia tvarka. Kariuo-
menė pasiryžusi iki paskutiniosios ginti
iškariautą laisvę darbininkai žada dirbti
karo ginklus. Visi, mat, supranta, koks
būtų pavojus, jeigu vokiečiai sumuštų
rusus. Viliaus bernai vėl pasodintų
soste Mikalojų, laisvę reiktų palaidoti.
Dabar jau vokiečiai kariaus ne su Mi-
kaloju, bet su visa tauta.

Anglai gi paskutiniu laiku sudarė
nemažą smūgį vokiečiams. Vokiečiai
pirmiaus gaben o kariuomenę iš anglų
šono, norėdami sutrumpinti 600 varstų
liniją, ir jie be didelių nuostolių trau-
kėsi, užleisdami didelius plotus žemės
anglams. Bet anglai buvo gerai prisi-
renge, ir jie praplėšė vokiečių linijas
ties Arasu, paėmė apie 15,000 imtinių
ir daugiau ne 190 armotų. Šis anglų
žygis atėmė iš vokiečių iniciatyvą.
Dabar karo žinovai spėja, kad pava-
sary galima esą laukti didelių mūšių
trijuose šonuose: Prancūzuose, Italuose
arba Rusuose, Kaukaze ir Aigipte
nieko labai laukti negalima. Viena, la-
bai toli, antra mažą kariuomenės ir ne
taip svarbūs strategijos žvilgsniu šitie
šonai.

Rusų šone didelių permainų neįvyko. Prancūzuose. Į pietus nuo Uazos prancūzų kariuomenė žygiuoja priekin. Tarp Suasono ir Reimso labai smarkus armotų šaudymas. Lotaringijoje ir Elzase prancūzai, po smarkaus armotų šaudymo, išiveržė vokiečių apkasuosna. Tarp Suasono, Reimso ir Kraono prancūzai ro varstų plotu, po smarkaus armotų šaudymo, puolė vokiečių linijas. Kraona prancūzai paėmė. Prancūzai paėmė antrą Vokiečių liniją į pietus nuo Žiuvenkuro.

Žymiai pasislunko prancūzai priekin į vakarus nuo Ber-Merikulo. Vokiečiai darė karštų ančpuolių, bet kas kartas grįžo nieko nelaimėję. Iki šiol prancūzai paėmė daugiau ne 10,000 imtinių ir daug karo grobinio.

Šampanėje prancūzų armotos šaudė vokiečių linijas.

Anglams daug kliūdo liūtingas oras. Per anuos mūsų anglai paėmė 14,000 imtinių ir 194 armotas.

Rusų ir rumunų šonuose armotų šaudymas ir žvalgybos. Priešininko puolimą rusai visur atmušė.

Prancūzuose. Į rytus nuo Reimso prancūzai 11 varstų plotu sutrupino labai sustiprintas vokiečių linijas. Prancūzai gerokai paėję priekin ir paėmė 3000 imtinių. Visus vokiečių ančpuolius prancūzai atmušė.

Nuo balandžio 3 d. prancūzai paėmė sveikų 17,000 imtinių, daug armotų ir kitokių karo daiktų. Vokiečių imtiniai pasakoje, kad prieš prancūzų artileriją jokių būdu vokiečiai negalį išlaikyti.

Anglai turėjo nemaža pasisėkimų į šiaurę nuo Guzonkuro. Visus ančpuolius anglai atmušė.

Aigipte. Dešiniojo Tigro upės kran-tu anglai vėl pasislunko gerokai priekin. Turkų pulkai nesigynė, pasitraukė beveik be mūšio.

Aukos.

Paminklėliui ant a. a. Juozo Kubi-liaus kapo pastatyti.

S. Tallat-Kelpšaitė 3 r., J. Juške-vičius 2 r., K. Radzevičia 1 r. 50 k., M. Pociūtė 1 r., G. Balienė 1 r., A. Ašbergienė 1 r., F. Kvieskienė 2 r., O. Smaliauskaitė 2 r. 50 k., S. Orlau-skaitė 1 r., L. Kondrataitė 1 r., A. Platpiraitis 1 r., D. Tautkaitė 1 r., E. Petriūnaitė 1 r., M. Sokorienė 1 r., M. Jotautas 1 r., Veronika Malmauskienė 5 r.

№ 24 paskelbta: 302 r. 50 k. Viso 328 r. 50 kap. Kas pažįstamų dar no-rėtų tam dalykui aukoti, prašome siųsti arba kun. J. Tumo vardu į C. K. (Baskov, 29) arba L. Noreikos vardu į „L. B.“ Redakciją.

Kun. J. Tumas.

Per „Liet. Balso“ Redakciją Tautos mezliavai.

Stanislavas Vaičiūška 2 rb., Juozas Mikšis 1 rb. 50 k., Kun. V. Giedrys vasario ir kovo mėn. 20 rb., V. Rau-ba 3 rb.

Laiškas Redakcijai.

Gerbiamoji Redakcija!

Korespondencijoje iš Charkovo, iš-spausdintoje š. m. 21 „L. B.“ numeryje yra faktinių paklaidų.

1. Tremtinių šelpimo reikalais lig šių metų kovo mėnesio rūpinosi vie-nas mokamas L. Dr. Centro Komiteto Igaliotinis, kuris buvo kartu ir skyriaus Komiteto narys. Kiti gi Komiteto na-riai, Cent. kom. igaliotinio varžomi, Skyrių apleido.

2. Už kambarius Komitetas moka 125 rub. mėn., bet tris kambarius iš-nuomoja ir gauna 85 rub. mėn. atgal.

3. Komiteto sekretoriui buvo moka-ma lig sausio 1 d. 1917 m. 75 rub. mėn., o po to 100 rub.

4. Nuo š. m. kovo 19 d. yra išrin-ktas naujas Komitetas, bet C. Kom. igaliotinis, kaip atsisakęs Komiteto iš-

dininkas, prašomas neatiduoda nei apy-skaitų, nei skyriaus pinigų.

5. Prieglaudomis ir kitomis istaigo-mis rūpintis privalytų Centro Komiteto mokamas igaliotinis Kun. Kavaliauskas.

Jurgis Dargis.

Pranešimai.

I.

Lietuvių kareivių ir aficerių mitingas.

Balandžio 9 d. Maskvoje Lietuvių Komiteto bute (M. Palaševski № 7) 4 val. vak. bus lietuvių kareivių ir aficerių mitingas.

Aficeris Selvestras Leonas.

II.

„VILIJOS“ Bendrovės Valdyba dar kartą prašo visus Bendrovės narius pasiskubinti atsiųsti savo dabartinius adresus.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Včas.

Kas buvo užsisakęs „Lietuvių Balsa“ tik iki balandžio 1 dienos, prašome pasiskubinti užsisakyti ir toliau, kad nesusitrukdytų laikraščio siuntinėjimas.

4

Mokytojas

Leonas Lastauskas

ieškau vietos parapijinėje, prieglaudos ar vyriausybės mokykloje.

Prašau pranešti adresu: Петроградъ, Басковъ пер. 29, учит. Ластовский.

Bobruisko Skyriaus mezgykloje parduoda

visokios rūšies žekes ir pančiakas. Kai-nos prieinamos. Priima užsakymus. Darbą atlieka sąžiningai ir greitai. Гор. Бобруйскъ, Николаевская № 11.

JURGIS LAŠINIS ir ANTANAS MATUSEVIČIUS, kareivis, Pašvitinio parap., ieškau gim. ir pažįstamų, prašau atsilipti: Гор. Тюмень, Тобольской губерн. Гостин. „Россия“. 181—2

ZOSĖ MEKAITĖ (MEKYČIA) Radvili-škio valsč., Aukštakų sod., ieško gim. ir pažįstamų.

Москва, Ново-Тихвинская ул., д. № 4, кв. 10. Мякась.

Motiejus Andrušis Suv. gub., Mar. aps., Pilvi-škių val., Antanavo kaimo, ieško Vinco Papickio iš Baraginės kaimo su visa šeima, J. Adomevi-čius. J. Česnos, kar. J. Pilipilo, giminių ir pažį-stamų. Гор. Екатеринославъ, 1-ая Чечелевка, Литовский Комитетъ. 154—2

ieškomas mirusiojo kar. gyd. Juozapo Dailido-nies brolis iš Kauno gub., Panevėžio aps. Yra svarbių reikalų. Žinančių jo adresą prašo pranešti šiuo adresu: Юрьевъ, Лифл. губ. Песочная 2, кв. 3. Студ. Я. Пошко. 141—1

PALEVIČIUS ALEKSANDRA ieško bro-lių, seserų, giminių ir pažįstamų Vinius gub., Trakų aps., iš Varėnos miestelio.

Вятка, Ивановский уездъ, домъ Никитской Клепова. 130—2

LEONAS VANAGAS ieškau seserų Onos ir Elžbietos iš Kvėdarnos miestelio, Kauno g.

Вит. губ., почт. ст. Капино.

129—1

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSPELERIS

SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K° pirmiau F. Ad. Richterio ir K°“ Prek. Nam.
Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠA-LIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKI-TĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom išidėti mūsų APTAISUS ir FIRMA.

Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.
„R. I. VEISO ir K° pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K°“ Prek. Nam
PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 4.

Skaitykit ir platinkint „Lietuvių Balsa“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mo-kėjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsa“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpi-nasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsa“, patys matote, kaip jis yra atsidė-jęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsa“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsa“ pa-žintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Para-ginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“.

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo balandžio 1 d. lig metų galo 6 rub., pusei metų 4 rub. 20 kap., 3 mėn. 2 rub. 20 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Švieksnos vargonininkas KAZ. ŽUKAS
ieško draugo Vlado Krasauskio.

Почт. ст. Капино, Вит. губ.

161—1

URSULĖ VENEKAITĖ ieško brolio Si-mano, gyven. Amerikoje, gim. ir pažįstamų.
Ст. Капино, Вит. губ.

Amerikos laikraščių prašau atsispauzdinti.

185—1

ONA PACEVIČIENĖ, Antano duktė, iš Pikelių dvaro, Kauno gub., ieško gim. ir pažįstamų.

Поч. ст. Эльва, Лифл. губ., Литовский Ко-митетъ.

276—1

Kastramoje reikalingi gydytojo padė-jėjai-jos, sanitarai. Algos 80 rublių ir butas. Adresas:

Гор. Кострома, Русина улица № 34.

209—2

JURGIS VAIŠVALAVIČIUS Suv. gub., Seinų aps., Miroslavo par., Bendrių dvaro, ieško žmonos Marijonos, giminių ir pažį-stamų. Adresas:

Jurgis Vaišvilas, 1414 New-York. Ave. Sheboygan Vis North America.

210—4

Kar. ANT. MACUKEVIČIUS Kauno g., Raseinių aps. ir valsč., Narkiškių kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų.
Дѣйств. армія, 29 артил. бригада, 4 бата-рея. Антону Мацукасу.

775—1

Kar. PRANYS RUBIKAS ieško brolio Juozo, kareivio, Suv. gub., Naumiesčio aps., Skaistgirių kaimo. Adresas:

Дѣйств. армія, Полевая аптека № 11. Руби-касу.

163—4

ONA STUKONIENĖ Kauno gub., Šiau-lių aps., iš Jonišio miest., ieškau vaikų Juozapo ir Anelijos.

Гор. Владикавказъ, Святополковская ул. № 13, Польский Комитетъ.

179—2

Stasys Skorupskis Bukonių par., Mažiškių vien-sėdžio, ieško giminių ir pažįstamų. Полтава, Ли-товский Комитетъ.

152—1

Kar. FELIKSAS MARCINKEVIČIUS Kau-no gub., Ukmergės aps., Viešintų parap., ir kar. VIKTORAS KAKNEVIČIUS Suvalkų gub., Seinų aps., Leipalingio val., Dvarci-škių kaimo, ieško giminių ir pažįstamų.

Abiejų adresas:

Дѣйств. армія, Гвардейский кавалер. зап. полкъ, 4 эскадронъ.

Amerikos laikr. prašau atsispauzdinti.

159—1

Dar galima išsirašyti

„Lietuvių Kalendorius“ 1917 m.

Kaina 50 kap.

Kas išsirašys — nesigailės.

Kreipties šiuo adresu: Петроградъ, Симеоновская ул. № 7, кв. 6. И. А. Рынкевичу.

ADOMAS ŠEPETYS, Kauno gub., Uk-mergės aps., Žemaitkiemio vals., Balninkų par., Mielūnų kaimo, ieškau gim. ir pažį-stamų. Дѣйств. армія, 6-й Сибирский корпусный воздухоплавательн. отрядъ. Шепетису.

237—1

JONAS ir MATAUŠAS, LADIGAS ir ONA GALVANAUSKIENĖ Kauno gub., Pan. aps., Biržų par., Ubiškių k., ieškom gim. ir pažįstamų. Гор. Царицынъ, Ку-танская ул. № 20, Ладыга.

238—1

ANTANAS ŽUKAITIS Suv. gub., Gri-škabūdžio parap., Stugučių kaimo, ieškau tėvų, gim. ir pažįstamų.
Интенданство 13 армейского корпуса. 1-я гуртъ порціоннаго скота.

111—4

ONA BARANAUSKIENĖ, Bulėnų kaim. ieško sūnaus Povilo 20 m. ir jo dėdžius Ignoto ir Juozo, sesers Marijonos ir jos vy-rų Remeikio. Дисна, Вил., Литовский Ко-митетъ.

220-1

ONA RUDŽEVIČIENĖ, Prienų par. (tarnauja Žemietybių Sąjungoje) ieško savo tėvų Kaslauskų Adomo ir Onos ir sesers Petronėlės. Адр.: Минскъ, Петропавлов-ская ул. № 50. Управление Вс. Зем. Союза при 10 арміи, питательный пунктъ № 22.

221-3

JONAS MILVYDAS, Kauno gub., Šiau-lių aps. Padubisių vals. Didlaukio kaimo, ieško motinos Aleksandros, sesers Marije-nos, Jono Vaišvilo iš Tamtėnų par. Venlo iš Byluzgolių; prašau atsilipti adresu: Дѣйств. флотъ, гор. Гельсингфорс Пароходъ „Дагмара“.

222-2

ANTANAS TAMOŠIUNAS ieško seserų Marijonos ir Anastasijos, tėvo Motiejaus ir tetos Elžbietos iš Deglėnų kaimo, Maldaciū-nių vals., Pan. aps. Гор. Полоцкъ, Ли-товский Комитетъ.

229-2

Juozas Brazinskas, iš Kamariūnų Leipalingio valsč., Suvalkų gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Витебская ул. 16/9, кв. 5.